

Tizennyolc évig igazgatta a Római Katolikus Főgimnáziumot, eredetileg földrajz-történelem szakos tanár volt.

Bethlenfalváról Udvarhelyre

Berei Soó Gáspár Bethlenfalván született 1854-ben, ott is járt elemi iskolába, a középiskolát a már akkor tekintélyes *Római Katolikus Főgimnáziumban* végezte.

Akkoriban még nem álltak az iskola mai épületei, a ma bentlakásként szolgáló épület 1892-ben, az impozáns mai iskola pedig 1912-re készült el, a diákok egy nyolctantermes iskolában tanultak.

Soó Gáspár 1874-ben érettségizett jeles eredménnyel, s még abban az évben Kolozsváron kezdett tanulni földrajz és történelem szakon. Az egyetem után Gyulafehérváron lett tanár, de innen két év után, **1881-ben sikerült hazaköltöznie** és egykori iskolája, a gimnázium tanára lett.

Összesen 28 évet tanított (ebből tizennyolcat igazgatóként) az iskolában – abban az épületben, ahol egykor ő is tanult, s ami már kezdett nagyon elavulttá válni, sürgős lett egy új iskola építése.

1892-ben már igazgatóként léphet be az új épületbe, a régi tanodából bentlakás lett: Soó Gáspár életének, tevékenységének helyszíne a ma a Márton Áron téren álló épület lett. Azonban ez az épület csak 18 évig volt a gimnázium fő otthona, mert a huszadik század elején egy még nagyobb, még impozánsabb épületet emeltek. Az idős tanár **ennek volt gondnoka** majdnem haláláig.

Tanár és közéleti szereplő

A visszaemlékezések szerint kiváló képzettségű tanár volt, aki nemcsak pedagógusként, hanem egyházközei emberként is sokat dolgozott. **Az internátus beindítása** is az ő nevéhez fűződik, illetve alapítványokat is létrehozott. Egyik célja volt, hogy az Udvarhelyen tanuló diákok olcsón, de megfelelő körülmények között lakhassanak, étkezhessenek, tanulhassanak.

Egyházi és közéleti tevékenysége is jelentős, hiszen egyháztanácsos, jegyző és pénztáros is volt az egyháznál. Kivette részét a város és Udvarhely vármegye közéletéből is, hiszen a képviselőtestület és a vármegyei törvényhatósági bizottság, illetve a megyei *Takarékpénztár* igazgatóságának is tagja volt.

Tudományos munkássága is fontos, a gimnázium értesítőjében 1886-ban jelent meg *Udvarhely megye földrajza* című dolgozata.

A kitüntetett igazgató

1904. május 3-án a 25 éves tanári jubileumán köszöntötték a diákok és a tantestület, az alkalmából egy róla elnevezett alapítványt létesítettek, „Soó Gáspár székelyudvarhelyi róm. kat. internátusi alapítványa”, 3014 koronával. Kollégái úgy tisztelegtek előtte, hogy **Spanyár Pál** megfestette az arcképét,

id. Szemlér Ferenc

pedig verset írt az alkalomra.

Soó Gáspár ugyanekkor vehette át személyesen Erdély püspökétől, **Majláth Gusztáv**

Károlytól

a Pro Ecclesia

et Pontifice

pápai kitüntetést. Tanévkezdéskor 1904. szeptember 5-én

Hollaki Arthur

főispán Ferencz József-lovagkereszttel tüntette ki.

Öt év múlva vonult nyugdíjba, de mindössze nyolc év adatott neki ebből, hiszen 65 évesen, 1918. június 18-án elhunyt. Szeretett iskolája mögött, a Szent Miklós-hegyi római katolikus temetőben nyugszik.

Pál István apát-plébános temette, koporsójánál a gimnázium akkori igazgatója, **Tamás Albert** mondott búcsúbeszédet. Soó Gáspár és családja sírját a Bálint-kripta felé vezető sétánytól kicsit jobbra, a ravatalozó irányában találjuk, nem messze a későbbi igazgató, Biró Lajos síremlékétől.

(Forrás: cikkünkhöz felhasználtuk id. Péter Attila korábbi írásait, Soó Gáspár portréja az Életem filmkockái című kötetéből származik)